

■ Ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος (27 Ζ')

Οἱ ἀσθένειες εἶναι δῶρα Θεοῦ*

*«Θελημά μου εἶναι καὶ συμφέρει
πολλὲς φορὲς τὸ σῶμα νὰ εἶναι ἄρρωστο
γιὰ νὰ σωθεῖ ἡ ψυχὴ»*

ΣΤΗΝ Καλύβα «Ἁγιος Χρυσόστομος» τῆς Κουτλουμουσιανῆς Σκήτης τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος, βρίσκεται ἀκόμη στὴν ζωὴ καὶ ἀσκητικὰ ἀγωνίζεται ὁ Μοναχὸς Δανιήλ, ὁ ὁποῖος, ὅπως μᾶς βεβαίωσε ὁ ἴδιος καὶ ἀπὸ ἄλλους Πατέρες πληροφορηθήκαμε, εἴκοσι καὶ πλέον χρόνια εἶναι ἄρρωστος, πονεῖ τὸ κεφάλι, ἡ μέση, τὰ νεφρά, ἡ καρδιά, τὰ πόδια καὶ πολλὲς φορὲς ὅλο τὸ σῶμα. Σὲ πολλοὺς γιατροὺς πῆγε, πολλὲς ἐξετάσεις, ἀκτινοσκοπήσεις καὶ ἀκτινογραφίες ἔκανε, τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι τὸ ἴδιο.

Οἱ γιατροὶ δὲν βρίσκουν καμμιά σωματικὴ ὀργανικὴ βλάβη ἢ πάθησι, ὁ ἀδελφὸς ὅμως, ἀκόμη ὑποφέρει ἀπὸ ἀνεξήγητῃ ἀσθένεια, στὴν ὁποία δὲν μποροῦν νὰ τὸν βοηθήσουν οἱ γιατροὶ καὶ ἡ ἐπιστῆμη.

* * *

ΠΡΙΝ ἀπὸ λίγα χρόνια, τὴν 27ῃ Ἰουλίου, στὴν Ἀγρυπνία τοῦ Ἁγίου

Παντελεήμονος, ὁ ἀδελφὸς Δανιήλ, μὲ πίστι πολλὴ καὶ δάκρυα στὰ μάτια παρακάλεσε τὸν Ἅγιο Παντελεήμονα, πρὸς τὸν ὁποῖο εἶπε:

«Ἄγιε τοῦ Θεοῦ καὶ προστάτη τῆς Σκήτης μας, σὺ ποὺ εἶσαι γιατρὸς καὶ γιὰ τὴν ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ μαρτύρησες καὶ ἔχυσες τὸ αἷμά σου, κάμε ἀγάπη καὶ παρακάλεσε τὸν Δεσπότη Χριστὸ νὰ μοῦ δώσει τὴν ὑγεία μου, νὰ μπορῶ κι ἐγὼ ὑγιῆς νὰ δοξάζω τὸ ὄνομά Του καὶ νὰ ψάλλω στὶς Ἀγρυπνίες».

Λέγοντας αὐτά, ὁ Μοναχὸς Δανιήλ, ἀπὸ τὸν πόνο καὶ τὴν κούρασι, τὸν πῆρε λίγο ὁ ὕπνος καὶ βλέπει σὲ ὄραμα τὸν Ἅγιο Παντελεήμονα νὰ εἶναι γονατιστὸς ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ παρακαλεῖ γιὰ τὴν ὑγεία τοῦ ἀδελφοῦ.

Ὁ Μοναχὸς Δανιήλ ἄκουσε τὸν Δεσπότη Χριστὸ νὰ λέει στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα:

«Ἀδελφέ μου μεγαλομάρτυς Παντελεήμων, μήπως ἐσὺ εἶσαι πιὸ σπλαγχνικὸς ἀπὸ μένα; Ἡ ἀγαπᾶς πιὸ πολὺ ἀπὸ μένα τοὺς ἀνθρώπους; Γνωρίζω πὼς γιὰ τὴν ἀγάπη μου ἔχυσες τὸ αἷμά σου, ἀλλὰ μήπως ἐγὼ δὲν ἔχυσα καὶ γιὰ τὴν ψυχικὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων δὲν χύνω κάθε ἡμέρα τὸ αἷμά μου; Μάθε ὅτι θέλημά μου εἶναι καὶ συμφέρει πολλὰς φορὲς τὸ σῶμα νὰ εἶναι ἄρρωστο γιὰ νὰ σωθεῖ ἢ ψυχὴ. Ἔτσι θέλω πολλοὶ ἄνθρωποι νὰ σωθοῦν».

Ὅταν ἄκουσε αὐτά, ὁ ἀδελφὸς Δανιήλ, ξύπνησε καὶ δόξασε τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, εὐχαρίστησε καὶ τὸν Ἅγιο Παντελεήμονα γιὰ τὴν προσπάθεια καὶ μεσιτεία του, κι ἀμέσως, ὅπως μᾶς εἶπε ὁ ἴδιος, ἔφυγε ἓνα βάρος ἀπὸ πάνω του καὶ πληροφορήθηκε, πὼς πρέπει νὰ φέρει μὲ ὑπομονή, μὲ εὐχαρίστησι τὸν σταυρὸ καὶ τὴν κατάστασι τῆς ἀσθενείας του.

(*) **Ἀνδρέου Μοναχοῦ Ἀγιορείτου**, Γερωντικὸ τοῦ Ἁγίου Ὁρους, σελ. 287-288, Ἀθήναι 1979. Ἐπιμέλ. ἡμετ.